

Előfizetési ár:

Egész évre . . . 12 kor.
Fél évre . . . 6 „
Negyed évre . . . 3 „
Egy szám ára 20 fill.

Hirdetések

és nyiltéri közlemények
juttatásán közöltetnek.

VÉGVIDÉK

Politikai hetilap.

Szerkesztőség

kiadóhivatal

Gromon-utca 2. sz. a.

Wittigschlager K. ezégnél

→←

Közlemények, előfizetési és
hirdetési díjak, úgyszólván a lap
szétküldésére vonatkozó
panaszok a kiadóhivatalba
küldendők.

Megjelenik:

minden vasárnap reggel.

Felölös szerkesztő:

Feymann Gyula

ügyvéd.

Hirdetések

Wittigschlager K. könyvkereskedésében is felvételnek
Gromon-utca 2. szám.

A magyar nyelv.

A magyar nyelv általánosan kötelező oktatásáról meghoztuk még 1879-ben a törvényt s huszonhárom esztendő alatt nem hajtottuk végre. Most Wlassics miniszter elrendeli, hogy a tanfelügyelők s az egyházi és világi hatóságok szigorúan ügyeljenek, hogy a törvényt az összes népiskolákban hajtásuk végéig. Gyakorlatibb módszert parancsol, kevesebb nyelvtant, több írást és olvasást, de mindenekelőtt azt, hogy a heti leckeóráknak felét magyar nyelven tanítsák, tehát a tárgyaknak is nagyrészt magyarul és magyar könyvekből adják elő, mindkét nembéli gyermekeknek. Bár az elemi iskoláztatás ideje rövid s az iskolán kívül a háznál és a faluban a nem magyar tanulók ritkán hallanak magyar szót, mégis lehetetlen, hogy Wlassics rendeletének nagy hatása ne legyen — ha végrehajtják. Hiszen példával szolgálnak az állami iskolák, igaz, hogy minden tárgyból és nemcsak félig magyar oktatási nyelvvel; ezekben az idegen nemzetiségi gyermekek az állam nyelvének ismeretét annyira megszerzik, hogy érintkezni tudnak és a hatóságok végzéseit megértik. Messzebb nem terjedhet a magyarosítás a zárt területen tömegesen lako nemzetiségek között. Idő és hazafiság, kultúra és közigazgatás, forgalom és társasélet meghozhatják szerencsésebb körülmények között nemzetünk teljesebb összeforradását. Erről a reményről nem mondunk le.

Az erőszakot, mely visszahatást szül, nem kívánjuk, hanem az energiát a törvények végrehajtásában a mulasztások helyrehozására és az izgatások megszüntetésére megköveteljük. Szívesen fogadjuk tehát Wlassics közoktatási miniszternek egymást követő két rendeletét — az elsőt, mely az állami iskolákban a hitoktatásnak is magyar nyelven való tanítását meghagyja valamennyi fele-

kezet hitoktatónak s a másikat, mely a nem magyar nyelvű népiskolákban a magyar nyelv tanítását szabályozza, mint köteles tárgyát s a tanfelügyelőknek meghagyja, hogy a tanítóokra a nem magyar felekezeti iskolákban jobban ügyeljenek s minden fél-évben tegyenek jelentést, hogy mint teljesítik ezek az állam nyelvének tanítását. Lelkünkben elnyomjuk a kételkedést, hogyha a törvénynek nem volt elég tehintélye és hatalma, hogy a kötelező magyar nyelvtanítást mindenütt életbe léptesse, a miniszteri rendeletnek nagyobb erőt tulajdonítsunk-e. Mert sem a törvény, sem a rendelet nem hibás s nem is a papirus az oka, hogy a magyar nyelv tanításában hátramaradtunk, hanem az emberek és intézmények kikre a törvény körösztülvitelét bízták. Mert kik a nemzetiségi vidékeken a felekezeti iskolák tanítói, vezetői és főntartói? Leszámítva a hazafias elemet, mely hálaisten mindenütt található: sok helyen a pánszláv luteránus pap és a tót hitközség által választott pánszláv tanító, a szász konzisztórium s a német gimnáziumokban nevelt szász néptanító, az oláh pópá és a görögkeleti érseki vagy püspöki tanítóképzőkben nevelt dászálók, meg azok a leckeönyvek, melyeket a nemzetiségi egyházak főpapjai és hatóságai hagytak jóvá és adtak ki. Mindebből pedig az következik, hogy a magyar nyelv tanításának akadályai nem a népben és nem a törvényekben, hanem azokban a közegekben keresendők, akikre a törvény és az iskolák bíztak.

Ami sikert elértünk, mi egyébként köszönhetjük, mint a lelkes és hazafias állami vagy felekezeti magyar tanítóknak, papoknak, tanfelügyelőknek és felsőbb egyházi hatóságoknak? Ahol ezek a magyar nyelv tanítását fölkarolták, mindenütt nagy eredményeket értek el.

A miniszteri rendelektől tehát mindenekelőtt azt várjuk, hogy lelkesítő hatással

lesznek a hazafias iskolaférfiakra és mindazokra, kik az iskoláknak gondját viselik. A közoktatásügyi minisztérium vezetése és fölügyelete alatt oly lelkes gárdáját a magyar nyelvnek teremtsük meg, mely áthatva hivatalának nagy fontosságától, fölfogja és teljesítse, amit nemcsak a törvény és a rendeletek hanem a népnek és a hazának érdeke és szeretete s kívánnak tőle.

Városi közgyűlés.

Pancsova 1902. június 26.

Simán, minden különös izgalom és érdeklődés nélkül folyt le esütörtökön a városi törvényhatósági bizottság III. rendes közgyűlése. A hívős időjárásnál is hidegebb volt az érdeklődés, melylyel a megjelent kis számban megjelent városatyák szoltak a napirend egyes tárgyaihoz.

Burkolt szemrehányások hallatszottak az utczák járhatatlanságáról, melyeknek tisztításáról, az egyik élezes városatyá derűtséget keltett megjegyzése szerint csak a zárszámadásból látható valami.

Az 1901. évi zárszámadás „politikai“ ellenőrzése alig egy kis órát vett igénybe. Christian Antal felszólására határozata el a közgyűlés, hogy a tanács az adóbehajtás körül más eljárás honosítson meg és az előirányzatot túl ne lépje; a közöltség hátralék szaporodását ijesztőnek tartja, szigorubb behajtását követeli. Gruby Ignác a zárszámadáshoz a város vagyon mérlegét is kívánja csatolni. Dr. Sesitinszky Adolf a zárszámadásban most előforduló és szerinti helytelen címek helyett közhasználatu kifejezések használatát, valamint az előirányzat és a tényleges bevétel illetve kiadás közti különbözet kitüntetését óhajtja. Az átruházási illetékek hátralékát sokalja és indokolatlannak találja. Bachmann Antal a házakénti adó összeírás körüli eljárás helytelenit; lelkiismeretesebb eljárást s a viszonyokkal ismerős összeírók alkalmazását követeli, hogy az adófizető polgárok helytelen, kétszeri megadóztatástól és egyéb zaklatásoktól megkíméltsenek.

A hivatalos órák megváltoztatása is ellenzőre talált. Némi humorral a tisztviselők egészségét féltették az egymástól 6 órai megerőltető munkától. A határátelési passusok kiadása is szóvá tétetett. Véleményünk szerint sem az új rend indokolása sem az ellenzők érvelése nem egészen helyes. Az indokolás

TÁRCZA.

Az őrnagy úr.

A májusi vér majd szétrepesztette a fák ereit, a városka tisztjei a két legöregebb zászlóalj-parancsnok nyugalmabonulását parentálták el a tisztí étkezésben, mikor a különben otthon étkező nős ezredes izgatottságában féltucatször megbotolva a sarkantyúban úgy eset be a terembe:

— Roppant újság? Roppant kintutetés!

Csörömpölve hullottak a villák a tányérokra. Némán figyelt mindenki.

Roppant újság! Egyszerre két áthelyezés! Főherceg tiszteli meg az ezredünket. Ő lesz a negyedik zászlóalj parancsnoka, a harmadiké Branne őrnagy.

Repdestek, hullámzottak a kíváncsiság és az érdeklődés sugarai a levegőben.

— Milyen ember a fenség? Hát Branne őrnagy? A főherceg egész komolyan parancsnok lesz-e? Az őrnagy szekáns-e?

A válaszokat csakhamar megtudták, hogy: a főherceg éppoly komolyan veszi a hivatását, mintha pickauf vitte volna a rangjáig, az őrnagy pedig nem szekáns, hanem bámulatos erősekezi ember, aki alatt a harmadik zászlóalj legényei mintakatonákká lettek. Branne tartózkodó modoru ember volt: nem váltott ki rokonszenvet a bajtársaiából. Hideg maradt mindig az arca, de a szeme villogása mutatta, hogy belső életet él.

Az ezredesnek, akinek az őrnagy ridegsége éppenséggel nem tetszett, dicsőséges hire volt affelől, hogy nyolczszáz ember közül is meglátta: melyik képtelen a katonai szolgálat komoly teljesítésére, vagyis: melyik bakának a sapkája áll ferdén. Mődfellett bosszantó volt, hogy Branne őrnagy zászlóaljában mindegyiknek a sapkája egyenesen állt, így hát az őrnagyba a legmagasabb szolgálatban nem igen lehet beljékötni.

Lassan itt volt már az ezredgyakorlatok ideje. Egyik júliusi hajnalban már három órakor indult el a homoki pusztá felé a negyedik zászlóalj, a másik három pedig, mely „elleuség“ volt öt órakor. Ennek a főhercegre volt a parancsnoka. Ugy kont-mpláltak a haditervet, hogy útközetre körübelül tíz órakor kerül a sor, vagyis másszóval — a parancs az volt, hogy pontban tíz órakor lesz az útközlet.

A homoki pusztának és a környékének nagyon becsületes volt a talaja, amely a világ minden kincséért sem lett volna hűtlen a nevéhez: futuhomok volt biz az, amely rohamvást settenkedett le a bakancsok lyukacsain s égette a talpat, hogy csak úgy tánczolt rajta a katoná. A pusztától északra egy erdőnek csufolt hatalmas fásterület volt, amelyre még a fa-óvoda nevet is tulzának lehetett venni. — Ennek a táján kellett megtörténnie az összecsapásnak.

Branne őrnagy megkerülte az erdőt valami egy órai járásra és szokatlanul idegesen fészkelődött a lován az egész uton, mert kétségbeejtő volt, hogy hová helyezze el fődözékbe a csapatját, mikor az utolsó országúti kutig pontos, katonai térképen nyoma sem volt egy parányi dombnak sem. Már pedig, ha a katonai térképen nincs domb, akkor szent, hogy nincs domb az egész vidéken.

Megkerülték az erdőt, az őrnagy egyszerre csak elhalványodva kérdezte a segédtsíztől.

— Hol vagyunk hadnagy úr?

— Ötvenhat percnyi uton északra a homoki pusztától, felelte szolgálati készséggel a segédtsízt.

Az őrnagy még halványabb volt a csodálkozástól.

— Hadnagy úr ez érthetetlen! Tisztára érthetetlen! Tessék, itt a térkép, ott minden van, csak „deckung“ nincs. És nézz-n ide, — maga elé mutatott — látja ezt a hatalmas töltést? Hisz ez vasuti töltés!

Bizony az vasuti töltés volt, de ha nem is az lett volna, mivel az őrnagy mondta, hát a hadnagy ráhagyta volna:

— Jelentem alássan, az vasuti töltés!

Nem volt már halovány a Branne őrnagy arca, villogott a tekintete. Odavágtatott a zászlóaljához:

— Zászlóalj vigyázz! Rohamlépés, irány utánam, zászlóalj indulj!

Remegett a föld, a mint a csapat a töltés egyik oldalán föl, a másikon lerohant. Ott aztán nyugodtan hasra feküdtek.

Volt tehát „deckung“ már, ha a térképen nem is volt jelezve . . . Másfél év alatt ugyanis kitalálták építeni a vasutat, a vidék katonai térképe pedig pár esztendő előtt készült.

És a bolond öt esztendő ostoba zavart csinált a főhercegre csapatában is. A pusztából délre ugyanis a talaj már agyagos volt, ott emelkedett egy csomó domb, mindmegannyi fődözék. Csakhogy az öt esztendővel ezelőtt volt így. Mert azóta ott két óriási téglagyár létesült s a dombokat nem nyelte el ugyan a föld, hanem . . . felhasználták téglágyatásra.

Mikor az ezredes ezt meglátta, tüzes abroncsot érzett a koponyáján.

Hogy ők most a főherceget oly helyre vezették, ahol nincs fődözék. Hiába vették elő a tiszték irányítúket, hogy talán az állt meg nem az eszték, dombot azért mégis csak a . . . térképen találtak. Pedig oly szépen ki volt már másodpercnyi pontos-sággal számítva a főherceg győzelme és most megeshetik, hogy az őrnagy győz. De nem! Lehetetlen! Hisz annak a térképen sincs fődözék! És ment a csapat nyugodtan északra, hogy hirtelen üssön rajt az ellenen.

A fenség mosolyogva szolt az ezredparancsnokhoz:

— Hisz erre nincs domb.

— Nincs, fenség, a legnagyobb sajnálatomra, de, ha parancsolni mődfztatik . . .

Majdnem azt felelte szegény megzavart feje, hogy ő hoz oda néhány dombot, de nem fejezhette be szolgálatkész és lojális mondóját, mert ekkorra a

szerint a nyári hónapokban lényegesen kevesebb a dolog és a földmivelő közönség érdekében is van a hivataloskodás korai kezdete. Hát ha kevesebb a munka akkor miért üljön az a tisztviselő mégis ugyanannyi óráig az irodában — csak más időbeosztással — mint mikor sok a dolog; és vajjon az iparos és kereskedő igazán jobban ér rá délelőtt, mikor a vidéki lakosság fordul meg a városban, a városházán dolga után nézni mint délután mikor ugyiszólván semmi dolga sincs. Na de a jövő fogja megmutatni hogy igaz-e a közmondás: ki korán kell, aranyat lel.

A közgyűlés lefolyásáról adjuk a következő tudósítást.

Elnök: bajnai Zákó Milán főispán pont 9 órakor nyitotta meg a közgyűlést.

1. Polgármester április és május havi jelentése. A jelentés a tett kiegészítéssel együtt tudomásul vétetett.

2. Jelentés arról, hogy a volt kereskedelmi miniszter Horánszky Nándor özvegye a város részvét nyilvánításáért köszönetét fejezte ki.

Tudomásul szolgál.

3. Jelentés arról, hogy Láng Lajos kereskedelmi miniszter úr a kinevezetése alkalmából való üdvözlésért köszönetét fejezte ki.

Tudomásul szolgál.

4. Földmivelésügyi m. kir. miniszter 4561./III. sz. leirata, Uhlyárik Titusz m. kir. főállatorvosnak a temesvári állategészségügyi felügyelői teendőkkel lett megbízatása tárgyában.

Tudomásul vétetett.

5. A város belterületén és azon átvonuló közutakon a forgalom biztonsága stb. tárgyában alkotott szabályrendelet.

A szabályrendelet elfogadtatott. A város összes szabályrendeletei a szervezési szabályrendelet letárgyalása után összegyűjtve kiadandók.

6. A városi 1901. évi zárszámadás.

A zárszámadások elfogdva jóváhagyattak, a felmentvények megadattak és jóváhagyás végett a belügyminiszternek felterjesztetnek.

7. A városi színház kibővítése és illetve átalakítása.

Levétel a napirendről.

8. A város által a honvédségi hadapród-iskolánál létesített egy alapítványi hely betöltése.

Az alapítványi helyre Péstiz József hozott javaslatba a honvéd miniszternek.

9. A temesvári fa- és fémipar szakiskolánál a város által létesített 300 kor. ösztöndíj hely betöltése.

A 300 kor. ösztöndíj Pekovics Milutinnak adományoztatott.

10. A gazdasági bizottság javaslata idegen községbeli állatjainak a vár. közlegelőről leendő eltöltése tárgyában.

A szabályrendelet, mely szerint csak pancsovai lakosok állatjai hajthatók a legelőre, hogy nappali legeltetésnél holdankint 5 drb., ha a gulya vagy ménes egész is marad akkor holdankint csak 4 drb. ló vagy szarvasmarha engedhető a legelőre — elfogadtatott és jóváhagyás végett felterjesztetik a miniszterhez.

11. A budapesti policlinicai egyesület felhívása és kérelme, segély adományozás iránt.

20 kor. segélyt szavaztak meg.

12. A folyamatban lévő városi perek táblás kimutatása.

vasuti töltés bukkan fel a szemük előtt, de csak egy pillanatra, mert a következőben oly fűlsiketítő gyorsulást fogadta a csapatot, hogy a lópor füstjében nem igen lehetett látni a — szerintük — égből odapottyant töltést.

Azonnal lefuvatták az ütközetet. A fenség kaczagásba gurult, hogy alig volt képes kapkodni a szavak után:

— Ezredes úr! . . . Ezredes úr! . . . Ez p m pás! . . . Klasszikus! . . . És . . . és . . . famózus . . . koloszális! . . . No de ily vereséget . . . És kiesordultak a könnyek a nevetéstől a szemébe. Aztán lecsillapodva mosolyogva kérdezte:

— Ki az ellencsapat parancsnoka?

Az ezredes kinosan izgett-mozgott, nem tudta, nevesse-e a vezstóvel vagy boszankodjék-e a felsülésén. Egyszerre azonban egy szájjal pipázni és furulyázni nem lehet, mert az egyiket szívni, a másikat fújni kell, — hát ő is nevetve felelte:

— Braune őrnagy a parancsnok, fenség.

— No ebből is nemsokára alezredes lesz.

Az ezredes dűnyögött valamit. A főherceg szemén szigorúság ült ki:

— Ezredes úr, a csapatokat diszponálásban szeretném elővezetni a győztes őrnagy úr előtt! . . .

Ime itt vágat félnk . . . Őrnagy úr! . . . szolt Braune felé fordulva, . . . kitűnő volt a támadás. Valóban legigazabb elismerésemet kell, hogy kifejezzem. Ezzel melegen megrázta Braune jobbát és a zászlójához vágatott.

A legénység diszponulásra készen állott. A főherceg vezényszava csengett:

— Zászlóalj vigyázz! Zászlóalj jobbra nézz! Diszponulás, — zászlóalj indulj!

Dübörgött a föld a kemény léptek alatt, nyolc-száz ember szeme mevedett az őrnagyra, a fenség katonás délczégséggel emelte előtte tisztelgésre a kivont kardot.

S az őrnagy odaszegyezten ült a lován, kezét tisztelegve a sapkáján tartotta és könny ragyogott a szemében . . .

A kimutatás, mely szerint a városnak az államkincstárral 8, — magánfelekkel 4 pere van jelenleg folyamatban — tudomásul vétetett.

13. A kórházi bizottság határozata a kórházi igazgató fizetésének felemelése tárgyában.

A határozat a városi tisztviselők fizetés rendszerével foglalkozó bizottsághoz utasított.

14. Popovics György pénztáros biztosítéki ügye. A biztosítéknak ingatlanra való bekebelezése elfogadtatott.

15. Előterjesztés Miók János városi adótitkár a kataszteri felmérési munkálatok körüli tevékenységért való megjutalmazása iránt.

100 korona jutalom szavaztatott meg.

16. Miók János számtiszt és Roth Ferenc tanácsnok szabadság iránti kérvénye.

Miók János számtisztnek 2 heti, Roth Ferenc tanácsnoknak 4 heti szabadság engedélyeztetett.

17. Özv. Gaubacz Péternének segély címén adott 6 kor. előleg leiratása.

A 6 korona leírása elrendeltetett.

18. Bódy Ferenc címzetes rendőrőrmester segély iránti kérvénye.

50 korona segély engedélyezett a közgyűlés.

19. Jovánov Miklós hivatalosolga furdősegély iránti kérvénye.

80 korona segélyt kapott.

20. Popovics Izidor díjnok jutalom iránti kérvénye. Elutasított.

21. A hivatalos órák megváltoztatására vonatkozó tanácsi előterjesztés.

A hivatalos órák június, július és augusztus hónapokban reggeli 7 órától d. u. 1 óráig tartanak. A tanácsi, árvaszéki és rendőri iktatók délután is hivataloskodnak. A rendőrségül egy kapitány állandóan szolgálatban van. A városi adóhivatalnál és pénztárnál a rendes hivatalos órák augusztus 1-jével kezdődnek. A városi jövedéki hivatalnál és a marhatörzskönyv nyilvántartó hivatalnál a hivatalos órák mint eddig változatlanul megmaradnak.

A jegyzőkönyv hitelesítésére Graff Gusztáv, Fa István, Nikolics Zsiva és Kresadinác Branko bizottsági tagok küldettek ki.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

A közgyűlés délben véget ért.

H I R E K.

— Személyi hírek. Péter Pál újvidéki főispán, városunk díszpolgára rokonai látogatására ma városunkban időzik. — Városunk főispánja bajnai Zákó Milán holnap elkíséri kedves családját Abbaziába és onnan azonnal visszatér székhelyére.

— József kir. herceg Torontál vármegyében. József kir. herceg, a magyar honvédség főparancsnoka július hó 2-án a torontali Elemérre érkezik, hol városunk országgyűlési képviselőjének báró Daniél Ernő v. b. t. tanácsosnak lesz a vendége.

— Uri esküvő. Simel György es. és kir. százados tegnap esküdtött örök hűséget Huber Johanna úrhölgynek, Huber János takarékpénztári igazgató művelt-lkú leányának. Tartos boldogságot kívánunk.

— Előléptetés. Geeser Béla polgári iskolai tanár a IX. fizetési osztály II. fokozatába, Pestalics József kir. telegkönyvezető a IX. fizetési osztály III. fokozatába lépett elő.

— Halálozás. Özv. Karattur Edéné szül. Danu Hermine, dr. Karattur Arthur városi főügyész édes anyja június 25-én meghalt Nagybescsereken. A jótékony úrnő halála általános részvétet keltett szomszéd városunkban.

— Közgyűlés. A torontali helyiérdekű vasutak részvénytársasága ma tartja évi közgyűlését Nagybescsereken, melyen városunkban képviselőtében, Mattanovich Adolf polgármester vesz részt.

— Váratlan pénztárvizsgálat. Mattanovich Adolf polgármester a múlt héten váratlan pénztárvizsgálatot rendelt el. A rovincsolást Jovánovics Sándor tanácsnok, dr. Karattur Arthur főügyész, Skersil János főszámvevő és új. Christian Alajos tagokból álló bizottság eszközölte és mindent a legnagyobb rendben talált.

— A „Társaskor“ saját otthona. A magyar társadalom központja, a „Pancsovai Társaskor“ múlt vasárnap d. u. rendkívüli közgyűlést tartott Christian Antal elnök vezetése alatt, melyen a tagok igen szép számban vettek részt. A gyűlés egyedüli tárgya a házvétel kérdése volt, melyet Zilahy György titkár ismertetett kimerítően. Fodor József pénztáros a házvételi alap megteremtésére vonatkozó mozgalom eredményét számokban ismertette, mely eddigelő is igen kedvező. Majd Faragó Lajos mutatott be két átalakítási tervet és azok költségvetéseit. Zákó Milán főispán a házvétel mellett nyilatkozik; az átalakítási tervekről most nem tartja időszerűnek beszélni. A meggyőző felszólalás után a közgyűlés egyhangulag a mostani helyiség megvételét határozta el és magda az elnökségnek a teljes meghatalmazást. Christian elnök közölte ezután hogy Fodor József posta- és távirtda felügyelő a körnek éveken át volt igazgatója és jelenlegi pénztárosa ezen állásáról leköszönt és városunkból elköltözik. Megemlékezve a távozó tagnak különösen kor saját otthonának megteremtése érdekében kifejtett buzgó működéséről és szerzett érdemeiről, indítványozza, hogy Fodor Józsefnek érdemei jegyzőkönyvben megörökíttessenek és ő erről írásilag értesítsék. Az indítvány általános helyesléssel elfogadtatott. A kör életében korszakalkotó közgyűlés 4 óra előtt véget ért.

— Eldöntött temető-kérdés. A gör. kel. szerb és román egyházakozségei közti vitás temető-kérdésben a vallás- és közoktatásügyi miniszter végleg döntött. E szerint a románoknak joguk van a gör. kel. temetőben épen úgy temetni, mint a szerbeknek a házi rend és használati terv betartása mellett. Reméljük, hogy a két testvér felekezeti közti surlódások ezzel megszűntek.

— Adófizetők figyelembe. Az 1902. évi jövedelmi adókiadás f. évi július hó 1-től 15-ig a városi adóhivatalban betekinthető. A kivetés ellen fellebbezhetnek, a kik már a múlt évben voltak megadóztatva a fellektetés napjától számítva, kik az idén lettek az illető adónemmel először megadóztatva, az adónak adókönyvecskéjükbé történt előírás napjától számítva 15 napon belül. A főlebbezések a városi adóhivatalnál nyujtandók be.

— A tisztaság érdekében. A beálló nyári melegre való tekintettel igen helyes Rakicsics Sándor főkapitányi helyettesnek azon intézkedése melylyel a kötelező fertőtlenítésre emlékeztet. Ilemhelyek, szemétdödrök, istállók és udvarok nemcsak tisztán tartandók, hanem szükség esetén fertőtlenítendőek is. Különösen a nyilvános helyeken mint vendéglőkben, kávéházakban és mézsarszékekben példás tisztaság a főkövetelmény. Ezeket a rendőrség ellenőrizni fogja és hanyagságokat szigorúan megbüntet.

— Érett gymnazisták. A helybeli áll. főgymnasiumban a szóbeli érettségi vizsgák június 21-én értek véget. J e l e s e n, érettek: Ignatov Milorád és Mayerhöffer Ferenc; jó érettek: Blau Dávid, Hahn Arthur, Pájes György és Ivacsokovics Illés; é r e t t e k: Halasz Kálmán, Medzihradsky Miklós és Stenhura Ödön. Egy tanuló egy évre visszavetett.

— Gondnoksági ülés. Az állami iskolák gondnoksága hetfőn délután 5 órakor ülést tart a polgári iskola értekezleti szobájában.

— Eladó. A Téli utca alatti 10. és 12. számú házak 400—400 négyzetlő termő szőlőkertekkel, nemes gyümölcsfákkal jutányos áron eladó. Bővebb értesítés Fodor József postafelügyelőnél nyerhető.

— Kocsik a járdán. Vettük a következő sorokat, melyeket minden kommentár nélkül szőszierint közlünk: „Mintegy három héttel ezelőtt olvastam a „Végvidék“ napihirei között egy közleményt, melyben kézzel húzható járműveknek az aszfalt-járdán való közlekedésére hívta fel a rendőrség figyelmét. Azóta

A kormány a lélekkufárok ellen.

Szó esett az utóbbi időben a lélekkufárok bűnös üzeméről, míg végre most a kormány is kezdi ráterelni a hatóságok figyelmét a modern rabszolgavására.

Mert tudvalevő, hogy eddig magyar hatóságok nem igen sokat, sőt semmit sem törődtek a lelketlen ügynökök titkos működésével, szabadon garázdálkodhatnak és egyre tömegesebben szedték, áldozataikat a jólét, a vagyon, a kényelem kilátásba helyezésével és egyéb csábító ígéretekkel, amiknek ezerféle fajtája az újságok tudósításai révén eléggé ismeretes, jóllehet, 1896-ban jelent meg egy belügyminiszteri körrendelet, mely fölhitte a hatóságok figyelmét a lélekkufárok üzemeltetésére és azokat a lehetőség szerint való megállítására.

Az ilyen kormányrendeletek azonban nem sokat érnek, mert az alutas hatóságok számára még csak utasítást sem tartalmaznak, nemhogy a felburjánzó bűn megtorlására szolgáló eszközöket jelöljenek meg. Ez a kormányrendelet is olyan volt, mint a kivándorlásokról szóló; ebben is arra hívta föl a kormány a hatóságok figyelmét, hogy rábeszéléssel, a kivándorlottak mostoha helyzetének fölításával igyekezzenek a kivándorlások mérvét csökkenteni. A hatóságok ezt meg is teszik, de a veszedelem hónapról-hónapra növekszik, ehelyett, hogy csökkenne.

Az ilyen kormányrendeletek azonban nem sokat érnek, mert az alutas hatóságok számára még csak utasítást sem tartalmaznak, nemhogy a felburjánzó bűn megtorlására szolgáló eszközöket jelöljenek meg. Ez a kormányrendelet is olyan volt, mint a kivándorlásokról szóló; ebben is arra hívta föl a kormány a hatóságok figyelmét, hogy rábeszéléssel, a kivándorlottak mostoha helyzetének fölításával igyekezzenek a kivándorlások mérvét csökkenteni. A hatóságok ezt meg is teszik, de a veszedelem hónapról-hónapra növekszik, ehelyett, hogy csökkenne.

Az ilyen kormányrendeletek azonban nem sokat érnek, mert az alutas hatóságok számára még csak utasítást sem tartalmaznak, nemhogy a felburjánzó bűn megtorlására szolgáló eszközöket jelöljenek meg. Ez a kormányrendelet is olyan volt, mint a kivándorlásokról szóló; ebben is arra hívta föl a kormány a hatóságok figyelmét, hogy rábeszéléssel, a kivándorlottak mostoha helyzetének fölításával igyekezzenek a kivándorlások mérvét csökkenteni. A hatóságok ezt meg is teszik, de a veszedelem hónapról-hónapra növekszik, ehelyett, hogy csökkenne.

Az ilyen kormányrendeletek azonban nem sokat érnek, mert az alutas hatóságok számára még csak utasítást sem tartalmaznak, nemhogy a felburjánzó bűn megtorlására szolgáló eszközöket jelöljenek meg. Ez a kormányrendelet is olyan volt, mint a kivándorlásokról szóló; ebben is arra hívta föl a kormány a hatóságok figyelmét, hogy rábeszéléssel, a kivándorlottak mostoha helyzetének fölításával igyekezzenek a kivándorlások mérvét csökkenteni. A hatóságok ezt meg is teszik, de a veszedelem hónapról-hónapra növekszik, ehelyett, hogy csökkenne.

Az ilyen kormányrendeletek azonban nem sokat érnek, mert az alutas hatóságok számára még csak utasítást sem tartalmaznak, nemhogy a felburjánzó bűn megtorlására szolgáló eszközöket jelöljenek meg. Ez a kormányrendelet is olyan volt, mint a kivándorlásokról szóló; ebben is arra hívta föl a kormány a hatóságok figyelmét, hogy rábeszéléssel, a kivándorlottak mostoha helyzetének fölításával igyekezzenek a kivándorlások mérvét csökkenteni. A hatóságok ezt meg is teszik, de a veszedelem hónapról-hónapra növekszik, ehelyett, hogy csökkenne.

Az ilyen kormányrendeletek azonban nem sokat érnek, mert az alutas hatóságok számára még csak utasítást sem tartalmaznak, nemhogy a felburjánzó bűn megtorlására szolgáló eszközöket jelöljenek meg. Ez a kormányrendelet is olyan volt, mint a kivándorlásokról szóló; ebben is arra hívta föl a kormány a hatóságok figyelmét, hogy rábeszéléssel, a kivándorlottak mostoha helyzetének fölításával igyekezzenek a kivándorlások mérvét csökkenteni. A hatóságok ezt meg is teszik, de a veszedelem hónapról-hónapra növekszik, ehelyett, hogy csökkenne.

Az ilyen kormányrendeletek azonban nem sokat érnek, mert az alutas hatóságok számára még csak utasítást sem tartalmaznak, nemhogy a felburjánzó bűn megtorlására szolgáló eszközöket jelöljenek meg. Ez a kormányrendelet is olyan volt, mint a kivándorlásokról szóló; ebben is arra hívta föl a kormány a hatóságok figyelmét, hogy rábeszéléssel, a kivándorlottak mostoha helyzetének fölításával igyekezzenek a kivándorlások mérvét csökkenteni. A hatóságok ezt meg is teszik, de a veszedelem hónapról-hónapra növekszik, ehelyett, hogy csökkenne.

Az ilyen kormányrendeletek azonban nem sokat érnek, mert az alutas hatóságok számára még csak utasítást sem tartalmaznak, nemhogy a felburjánzó bűn megtorlására szolgáló eszközöket jelöljenek meg. Ez a kormányrendelet is olyan volt, mint a kivándorlásokról szóló; ebben is arra hívta föl a kormány a hatóságok figyelmét, hogy rábeszéléssel, a kivándorlottak mostoha helyzetének fölításával igyekezzenek a kivándorlások mérvét csökkenteni. A hatóságok ezt meg is teszik, de a veszedelem hónapról-hónapra növekszik, ehelyett, hogy csökkenne.

Az ilyen kormányrendeletek azonban nem sokat érnek, mert az alutas hatóságok számára még csak utasítást sem tartalmaznak, nemhogy a felburjánzó bűn megtorlására szolgáló eszközöket jelöljenek meg. Ez a kormányrendelet is olyan volt, mint a kivándorlásokról szóló; ebben is arra hívta föl a kormány a hatóságok figyelmét, hogy rábeszéléssel, a kivándorlottak mostoha helyzetének fölításával igyekezzenek a kivándorlások mérvét csökkenteni. A hatóságok ezt meg is teszik, de a veszedelem hónapról-hónapra növekszik, ehelyett, hogy csökkenne.

Az ilyen kormányrendeletek azonban nem sokat érnek, mert az alutas hatóságok számára még csak utasítást sem tartalmaznak, nemhogy a felburjánzó bűn megtorlására szolgáló eszközöket jelöljenek meg. Ez a kormányrendelet is olyan volt, mint a kivándorlásokról szóló; ebben is arra hívta föl a kormány a hatóságok figyelmét, hogy rábeszéléssel, a kivándorlottak mostoha helyzetének fölításával igyekezzenek a kivándorlások mérvét csökkenteni. A hatóságok ezt meg is teszik, de a veszedelem hónapról-hónapra növekszik, ehelyett, hogy csökkenne.

Az ilyen kormányrendeletek azonban nem sokat érnek, mert az alutas hatóságok számára még csak utasítást sem tartalmaznak, nemhogy a felburjánzó bűn megtorlására szolgáló eszközöket jelöljenek meg. Ez a kormányrendelet is olyan volt, mint a kivándorlásokról szóló; ebben is arra hívta föl a kormány a hatóságok figyelmét, hogy rábeszéléssel, a kivándorlottak mostoha helyzetének fölításával igyekezzenek a kivándorlások mérvét csökkenteni. A hatóságok ezt meg is teszik, de a veszedelem hónapról-hónapra növekszik, ehelyett, hogy csökkenne.

Az ilyen kormányrendeletek azonban nem sokat érnek, mert az alutas hatóságok számára még csak utasítást sem tartalmaznak, nemhogy a felburjánzó bűn megtorlására szolgáló eszközöket jelöljenek meg. Ez a kormányrendelet is olyan volt, mint a kivándorlásokról szóló; ebben is arra hívta föl a kormány a hatóságok figyelmét, hogy rábeszéléssel, a kivándorlottak mostoha helyzetének fölításával igyekezzenek a kivándorlások mérvét csökkenteni. A hatóságok ezt meg is teszik, de a veszedelem hónapról-hónapra növekszik, ehelyett, hogy csökkenne.

Az ilyen kormányrendeletek azonban nem sokat érnek, mert az alutas hatóságok számára még csak utasítást sem tartalmaznak, nemhogy a felburjánzó bűn megtorlására szolgáló eszközöket jelöljenek meg. Ez a kormányrendelet is olyan volt, mint a kivándorlásokról szóló; ebben is arra hívta föl a kormány a hatóságok figyelmét, hogy rábeszéléssel, a kivándorlottak mostoha helyzetének fölításával igyekezzenek a kivándorlások mérvét csökkenteni. A hatóságok ezt meg is teszik, de a veszedelem hónapról-hónapra növekszik, ehelyett, hogy csökkenne.

Az ilyen kormányrendeletek azonban nem sokat érnek, mert az alutas hatóságok számára még csak utasítást sem tartalmaznak, nemhogy a felburjánzó bűn megtorlására szolgáló eszközöket jelöljenek meg. Ez a kormányrendelet is olyan volt, mint a kivándorlásokról szóló; ebben is arra hívta föl a kormány a hatóságok figyelmét, hogy rábeszéléssel, a kivándorlottak mostoha helyzetének fölításával igyekezzenek a kivándorlások mérvét csökkenteni. A hatóságok ezt meg is teszik, de a veszedelem hónapról-hónapra növekszik, ehelyett, hogy csökkenne.

Az ilyen kormányrendeletek azonban nem sokat érnek, mert az alutas hatóságok számára még csak utasítást sem tartalmaznak, nemhogy a felburjánzó bűn megtorlására szolgáló eszközöket jelöljenek meg. Ez a kormányrendelet is olyan volt, mint a kivándorlásokról szóló; ebben is arra hívta föl a kormány a hatóságok figyelmét, hogy rábeszéléssel, a kivándorlottak mostoha helyzetének fölításával igyekezzenek a kivándorlások mérvét csökkenteni. A hatóságok ezt meg is teszik, de a veszedelem hónapról-hónapra növekszik, ehelyett, hogy csökkenne.

Az ilyen kormányrendeletek azonban nem sokat érnek, mert az alutas hatóságok számára még csak utasítást sem tartalmaznak, nemhogy a felburjánzó bűn megtorlására szolgáló eszközöket jelöljenek meg. Ez a kormányrendelet is olyan volt, mint a kivándorlásokról szóló; ebben is arra hívta föl a kormány a hatóságok figyelmét, hogy rábeszéléssel, a kivándorlottak mostoha helyzetének fölításával igyekezzenek a kivándorlások mérvét csökkenteni. A hatóságok ezt meg is teszik, de a veszedelem hónapról-hónapra növekszik, ehelyett, hogy csökkenne.

Az ilyen kormányrendeletek azonban nem sokat érnek, mert az alutas hatóságok számára még csak utasítást sem tartalmaznak, nemhogy a felburjánzó bűn megtorlására szolgáló eszközöket jelöljenek meg. Ez a kormányrendelet is olyan volt, mint a kivándorlásokról szóló; ebben is arra hívta föl a kormány a hatóságok figyelmét, hogy rábeszéléssel, a kivándorlottak mostoha helyzetének fölításával igyekezzenek a kivándorlások mérvét csökkenteni. A hatóságok ezt meg is teszik, de a veszedelem hónapról-hónapra növekszik, ehelyett, hogy csökkenne.

Az ilyen kormányrendeletek azonban nem sokat érnek, mert az alutas hatóságok számára még csak utasítást sem tartalmaznak, nemhogy a felburjánzó bűn megtorlására szolgáló eszközöket jelöljenek meg. Ez a kormányrendelet is olyan volt, mint a kivándorlásokról szóló; ebben is arra hívta föl a kormány a hatóságok figyelmét, hogy rábeszéléssel, a kivándorlottak mostoha helyzetének fölításával igyekezzenek a kivándorlások mérvét csökkenteni. A hatóságok ezt meg is teszik, de a veszedelem hónapról-hónapra növekszik, ehelyett, hogy csökkenne.

Az ilyen kormányrendeletek azonban nem sokat érnek, mert az alutas hatóságok számára még csak utasítást sem tartalmaznak, nemhogy a felburjánzó bűn megtorlására szolgáló eszközöket jelöljenek meg. Ez a kormányrendelet is olyan volt, mint a kivándorlásokról szóló; ebben is arra hívta föl a kormány a hatóságok figyelmét, hogy rábeszéléssel, a kivándorlottak mostoha helyzetének fölításával igyekezzenek a kivándorlások mérvét csökkenteni. A hatóságok ezt meg is teszik, de a veszedelem hónapról-hónapra növekszik, ehelyett, hogy csökkenne.

Az ilyen kormányrendeletek azonban nem sokat érnek, mert az alutas hatóságok számára még csak utasítást sem tartalmaznak, nemhogy a felburjánzó bűn megtorlására szolgáló eszközöket jelöljenek meg. Ez a kormányrendelet is olyan volt, mint a kiv

én magam is figyeltem és a kövezetlen utcákban, nem ritkán találkoztam inasokkal, kik igazán erejüket túlhaladó terheket huztak kézikocsikon a járdán. De nem ez a tapasztalatom hanem a következő eset készített felszólalásra. Pénteken d. u. 1 és 2 óra között a Gromon utca páros házszámú oldalán mentem végig, a mikor is két inas egy kis társzékének is beálló s ládákkal megrakott kézikocsit huztak az aszfalton, a másik oldalon, hol a gesztenye fakéris árnyékában áldogált egy semmit sem látó András bácsi. A kocsit húzó inasok a Gromon utca közepén egy emeletes ház kapuján tértek be. A rendőrkapitányság talán megtudhatná a leírásból is de a szolgálatban volt rendőrtől is, hogy kinek emberei tekintik a járdát kocsitnak.

Tolvaj cseléd. Tallosi Margit helynélküli cseléd dr. Weil Adolf ügyvéd cselédjé kárára több ékszeret lopott annak ládájából, melyeknek egy részét elzálogosította a többivel pedig Zimonyba szökött. A rendőrség megkeresésére ott letartóztatták és Pancsovára hozták, hol kihallgatása után a kir. ügyészségnek adták át.

Csendélet a határban. A czipaja—pancsovai uton a múlt kedden éjjel egy hazafelé hajtó antalfalvai földmívelőt ismeretlen tettesek megátalkodtak. Leütötték a kocsiról, elvették pénzét és a kocsival lovastal együtt eltűntek az éj homályába.

A nagy reolám, mely a legújabb időben a különféle erősítő és tápkészítmények érdekében folyik, oda hatott, hogy a fehérnye nagy tápértékű ma már mindenki ismeri. Legjobb kellék, hogy az ilyen erősítőszer, kellemes ízű és könnyen emészthető legyen. A Somatose e mellett még azon előnyével bír hogy a fehérnyét ugyiszólva már emésztett állapotban tartalmazza. Továbbá mint étvágygerjesztő táp és erősítőszer már azért is teljes figyelmet érdemel, mert kitűnő tulajdonságainál fogva már sok ezer gyengéledőnek szerezte vissza erejét és életkedvét. A Somatose kitűnő szolgálatot tesz sápkór, vérszegénység, a gyomor és bél mindennemű megbetegedéseinek, továbbá minden sorvasztó betegségnek és már rövid időn belül izom- és szulysaporulatot eredményez.

Elfogott tolvaj. Kliczin István verseczi illetőségű egyén Fehértemplomnál rosz fát tett a tűzre és onnan városunkba szökött, hol a rendőrség tárt karokkal fogadta és vizsakultta Fehértemplomra.

Lopás. Predics Váza felsővárosi gazda udvarából elloptak egy kocsit. A tettesről semmi nyom.

Ingyen díszmű ajándék. Aki e címet elolvassa, akaratlannal is Amerikára, a képtelenségek hazájára gondol. Pedig ezuttal sokkal közelebből, Budapestről kél szárnnya e hir. A PESTI NAPLO Magyarországnak e legrégibb, pártoktól és klikkektől teljesen független, szabad elvű és szókimondó napilapja lepi meg vele karácsonyra alvasóit, ajándékkul adván — teljesen ingyen — a gyönyörű kötetű, remek illusztrációkkal díszített Zichy Mihály Album-ot. E valóban értékes és nagy irodalmi becses bíró művet — melynek az Athenaeum kiadásában megjelent 90 koronába kerül — Pesti Napló új kvart kiadásában karácsonyi ajándékkul megkapja a Pesti Napló minden állandó előfizetője. És megkapják díjtalanul azok az új előfizetők is, akik egész éven át fél, negyedév vagy havonként, de megszakítás nélkül fizetnek elő a Pesti Napló-ra.

Közgazdaság.

A mélymívelés és intenzív gazdálkodás előnyei.

A magyar gazdaközönség nem igen akarja belátni, hogy a talajnak mélyebb mívelése micsoda előnyökkel jár s azért bizony az ország nagy részében még ma is silány ékeket s hitvány és roszul tápiált ökröket látunk. Nem felesleges tehát e kérdéssel ismételtelen is foglalkozni s kísérleti adatokkal rámutatni a mélymívelés előnyeire.

Az alábbi adatokat francia forrás után Spanyolországban végzett kísérletekből merítettük, a hol ma már szintén terjedőben van az intenzív gazdálkodás s ahol a mélymíveléssel és a trágyafélék helyes alkalmazásával ugyancsak szép eredményeket értek el, dacára annak, hogy az éghajlat szárazabb mint a mienk és csapadékban szegényebb.

A kísérleti terület 24 parcellára osztott s a művelés és trágyázás hatását következő viszonyok között tanulmányozták.

1. A szántás négy különböző mélységre történt és pedig 12, 20, 30, 40 cm-re. 2. Vetettek szórva és sorba és egybekötötték ezen vetéseket a 40, 30, 20 és 18 cm-es sortávolságokkal. 3. Trágyául alkalmaztak hektéknél 400 kg. szuperfoszfátot, 200 kg. klórkáliumot és 200 kg. chilisátrómot. Ezek mellett négy különböző mélységre művelt parcella tárgyátlan maradt. A termés megmértett minden parcelláról, a mely nagyon érdekes eredményeket tekintünk meg az alábbiakban.

1. A trágyázott parcellák termésének átlaga a szántás által következőleg befolyásoltott.

Szántás-mélység	Szem	Szalma
12 cm.	17.78 hl.	37.78 p.
20 "	18.63 "	39.17 "
30 "	20.45 "	41.24 "
40 "	21.96 "	43.24 "

Eszerint tehát egy és ugyanazon trágyázás mellett a 40 cm. mélymívelés javára esett termés-többlet szemben 4.18 hl. szalmában 5.46 q. a mi megfelel 23.6% szem- és 14.4% szalmatöbbletnek. A trágyázatlan parcelláknál is a mélymívelés javára jelentékenyebben nagyobb a többlet.

2. Figyelemmel voltak azután arra is, hogy a sortávolság és műtrágyázás minő befolyással volt a termés eredményére.

Szóróvetés	szem	szalma
40 cm. sortávól	21.39 hl.	45.90 mm.
30 "	19.71 hl.	46.91 mm.
20 "	19.15 hl.	38.47 mm.
18 "	17.96 hl.	20.05 mm.
18 "	42.25 hl.	

Ellenben a négy trágyázatlan parcella a következő terméseket adta

12 cm. sortávól	szem	szalma
20 "	5.60 hl.	15.34 kg.
20 "	7.50 hl.	17.15 kg.
30 "	9.60 hl.	20.10 kg.
40 "	10.26 hl.	21.60 kg.

A mélymívelés előnye tehát itt is szembeötlő mindenütt, de különösen szembe ötlő a műtrágyázás alkalmazása által elért jelentékeny nagyobb eredmény. A trágyázás által ugyanis a termésátlag 11.49 hl. maggal és 21.64 q. szalmával növekedett. És pedig

	Átlag termés szem	szalma
A trágyázott parcellák	19.73 hl.	40.30 mm.
A trágyázatlan "	8.24 "	13.73 "
A trágyázás javára esik	11.49 hl.	26.60 mm.

Ezen adatok nagyon is szembeötlően mutatják a mélymívelésnek műtrágyázással karöltve való hasznát a mi különös értékkel ezen kísérleteknél azért is bír, mert Andalusia forró éghajlata talán még a mi klímánknál is szárazabb. Különös a dologban csak az, hogy e kísérletnél a szóróvetés mutatkozott legelőnyösebbnek, a minek magyarázatát adni ez idő szerint nem is tudjuk, s mindenesetre további kísérletre lesz szükségünk e kérdés eldöntése céljából. Ékesen bizonyítják azonban e kísérletek a mélymívelés és műtrágyázás hasznát s már ebből kifolyólag sem ajánlhatjuk eléggé azoknak alkalmazását gazdaközönségünknek.

Nyílttér*)

Rohitschi
„Tempelforrás“ horral
rendkívül
frissítív és
egészséget előmozdító
hatású.

Raktár Magyarország részére
Hoffmann Józsefnél, Budapest, Báthory-ut. 8.

*) Ezen rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a szerkesztőség. 20-10 1-1

Hirdetések.

Pancsovai

látképes levelezőlapok

(legújabb felvételek)

igen szép, egy- és többszínű fotolitográfiai kivitelben kaphatók

Wittigschlager C.

könyvkereskedésében, Pancsován.

3877. szám.
1902.

Pancsovai szolgabírószágtól.

Pályázati hirdetés.

A járási gyepter állásáról lemondván, a pályázatot ezennel kiírom.

Felhívom ennél fogva miszerint a pályázni szándékozók kérvényeiket a rendelkezésükre álló okmányokkal, valamint vagyoni és erkölcsi bizonyítványokkal folyó évi június hó 30-ig ide mutassák be.

A javadalmazást a megyei szabályrendelet szabályozza.

A később beérkezett kérvények figyelembe vételni nem fognak.

Pancsován, 1902. június hó 14-én.

Dr. Gyertyánffy,

főszolgabíró.

5076. szám
1902. tkvi

Végzés, árverési hirdetés kivonat.

A pancsovai kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság az előterjesztett kérelem folytán Strasser és König budapesti cég javára 4709 kor. 96 fill. tőke, ennek 1896. évi január hó 22. napjától járó 6% kamat, 38 kor. 70 fill. jelenlegi s a még felmerülő költségek kielégítése végett az 1881: 60. t.-cz. 144. §-a alapján s 146 §-a értelmében **kk. Mojics Milorád** jarkováci lakos ellen a Jarkovác községben 775. sz. tkvben foglalt: 1) II. d. 142. hrsz. 2 h. I. o. szántóra 641 kor. 2) 277. hrsz. 400 □-ól kert 104 kor. becsárban az árverést elrendeli s azt valamint a megállapított feltételeket ezennel közhírré teszi.

A nyilvános árverés Jarkovác községében 1902. évi július hó 25. napjának d. e. 9 órakor fog megtartatni a következő ügy a tkvi hivatalban mint Jarkovác községben kifüggesztett s megtekinthető feltételek mellett.

1. Kikiáltási ár a becsár.
2. Ezen árverésen a fenti ingatlan a kikiáltási áron alul is elfog adatni, azonban özv. Radovánov Jucza javára az ingatlanok 1/4 részére bekebelezett haszonélvezeti jog épségben tartásával.

3) Az árverési szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 64 kor. 10 fill. 10 kor. 40 fill. készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezeihez letenni, vagy az 1881: 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénz előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt u. a. kiszolgáltatni.

Pancsován, 1902. évi május hó 6-án.

Kir. tszék mint tkvi hatóság

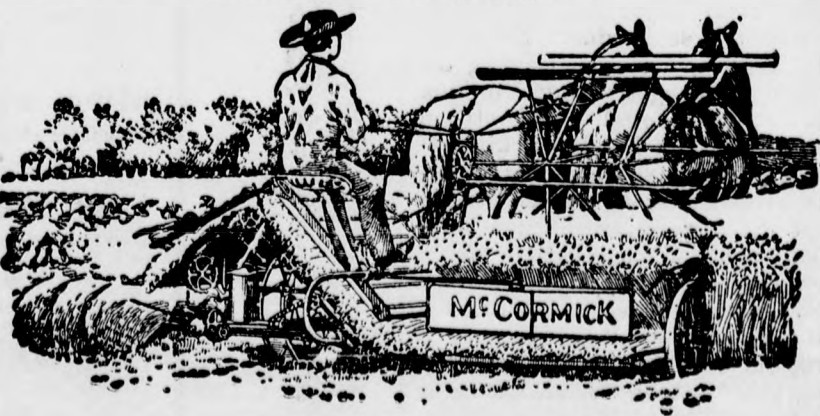
Penyigey,

kir. t. albiró.

Mc Cormick Harvesting Machine-Company.

(Chicago-i aratógépgyár.)

GRAND PRIX

PARIS 1900-ban

Kéveköttő aratógép,
Fűkaszalógép,
Készürökészülék,

„Daisy“ marokrakó aratógép,
Szénagyűjtő gereblye és
Kéveköttőfonal,

gyártmányai.

Ne vásároljon, míg gépeinket nem látta s árainkat nem kérdezte. Olaso tartalék-részek óriási raktára. Tessék mintakönyvet kérni!

WILLIAM J. STILLMAN
igazgató.

Évi termelés
362,000 gép

BUDAPEST,
V. ker., Váci-ut 30. sz.

